

גליון מוזגדל
לחבד חג
הפסח

גליון 161
פר' צו - שבת הגדול
י"ד ניסן תשפ"א

הגיסים הגדולים קרו בפסח

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

חול המועד פסח - תשפ"א

דבר המשגיה

לדים צדיקים וחביבים

שלום וברכה

'פסח' מלשון "פה - סח" נראה לקוטי מוהר"ן תורה מ"ט, "פה שפסח" - ובמה מדבר? בדבור של הודאה, לשון (מלשון שיהיה) בפה, לראות ולהתבונן בנסי ה' ולהגיד על כך תודה.

אדם מתחיל להתבונן ולגלות איך שכל רגע ורגע קורה אתו נס חדש, זה חלק מחג הפסח!

לפתח את העינים ולהתחיל להתבונן בנסים שקורים אתי כל הזמן.

לא לחיות כחסר דעה שלא מבין ומתבונן במה שקורה סביבו, אלא לפתח את העינים ולהגיד על כל דבר תודה.

עצם זה שברוך ה' הגיע עוד חג פסח קדוש ואני חי ונושם, תודה! תודה לך ה' על עוד יום נפלא שהתעוררתי בבקר ופתחתי את העינים, תודה לך ה' שהוצאת אותנו ממצרים והצלת אותי מלהיות עבד לפרעה, תודה לך ה' שזכית אותי להיות יהודי, תודה על כל נשימה ונשימה, תודה!

א גוט שבת און

א פריילאכן פסח

המשגיח נפתלי ביק.

בליל הסדר ממשיכים את הבטחון על כל השנה כלה. מי שמקיים את ליל הסדר בהתלהבות אמתית, בשמחה אמתית הוא מקבל בטחון על כל השנה כלה, הוא לא צריך לדאג כל השנה מה שיהיה, הוא בטוח שה' יזמן לו דבר יום ביומו, אין לו ממה לדאג רק לרוץ אחרי ה' ולבטח בה'.

○○○

רבי נתן אומר בהלכות נטילת ידים (הלכה ה' - סעיף ט"ו) שכל הזמן הצדיק מרמז לנו רמזים לדעת שה' אתנו, ואין לנו שום דאגה מה לדאג, ולא מה לחשש, ולא מה להתבלבל. כל העבודה שלנו זה רק לראות כל יום את הרמזים בלי הפסק. רק שאדם צריך לעבור את המור, שזה הסבה שבפסח אוקלים לפני הסעודה את המור. כי אדם חלב לסבל מרירות קודם שהוא זוכה לזה, לראות את הנסים ואת הנפלאות, להגיע למדרגה של נסים ונפלאות. הסעודה (שאוקלים אחרי המור) זה כבר הנסים והנפלאות, אבל לפני שאדם זוכה לסעודה, שזה הנסים והנפלאות, הוא צריך קודם לעבור את המור.

לכן תכף אחרי קריעת ים סוף כתוב "ויבואו מרתה ולא יכלו לשחות מים ממרה כי מרים הם", שזה הנסיון לכל אדם שפשהוא מתחיל להתקרב, צריכין לסבל את המרירות שעובר עליו. כל אדם, כל המרירות שעוברת עליו הוא חלב לקחת אותה באהבה, ויש להיא יקח באהבה את כל המרירות שעוברת עליו אז הוא יראה נסים ונפלאות.

○○○

לכן שותים 4 מוסות של יין כי 'יין' זה גימטריא 'סוד' - והנשים והנפלאות זה הגלוי של הסודות של ה', כל נס וכל פלא זה נקרא גלוי הסוד. ולכן אחרי פסח זה זמן של נסים ונפלאות, וכל הנסים הגדולים קרו בפסח, בספירת העומר, כמו שקוראים בליל פסח בפיוט 'ויהי בתצי הלילה', כל הנסים שקרו בלילות הפסח שזה בספירת העומר. לכן 'לעמר' זה ר"ת מ'איגרא ר'מא ל'בירא ע'מיקתא שאז האדם זוכה להפיל את כל השונאים ואת כל השקרנים מאגרא רמא לבירא עמיקתא.

○○○

"הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו" דוד המלך אמר כי לעולם חסדו, כי תמיד יש חסדים. "מה זה לעולם חסדו?" לעולם יהיה את החסדים, רק צריך לדעת איך להמשיך את זה! כי כל הנסים מוכנים בכל דור, בכל יום, בכל רגע, רק צריך להמשיך את זה, ועל ידי שירה ונגונים אפשר להמשיך את כל הנסים שבעולם. אומר הברדיטשנער בדרושים על פסח שעל ידי שאומרים בפסח פעמים הלל ממשיכים את כל הנסים שבעולם, וזה לעולם חסדו, לעולם השם עושה נסים, עם סיוחן, עם המצרים, עם ים סוף, עם כולם.

○○○

אומר השפת אמת ששביעי של פסח הוא השיא של כל הפסח, והוא הפתיחה לכל השנה החדשה עד הפסח הבא וכפי ששמחים בשביעי של פסח ככה זוכים לשנה חדשה ונפלאה. ולכן: "ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת", מה זה עצרת? אומר השפת אמת: יום שירה ונגון, שזה היה ביום שביעי של פסח, תכלית כל יציאת מצרים, שאפילו עברים במעי אמוס אמרו שירה.

רזאים ניסים

סיפורי נסים וישועות מכלי ראשון

ילד מספר: באתי לקחת את האופניים שלי שהיו קשורות, אני בא להוציא את המפתח מהכיס ואבוי, אין מפתח.

זהו המפתח היחיד ומה אעשה?? באותו רגע החלטתי להבטיח 7 ש"ח צדקה לילדי הצדיק,

אכן קרה נס, כעבור כמה דקות מצאתי את המפתח על הרצפה. מרוגש רצתי לספר זאת למשגיח.

תקציר: היהודים שהיו עם ר' יצחק נפרדו, והבטיחו לו שכאשר ישתחררו מיד הם ידאגו לשחררו ולפדותו מהשבי.

כך נשאר ר' יצחק בודד וגלמוד, וכמו יוסף בשעתו קיווה וציפה לישועה שתגיע מצד חבריו בעזרת ה'.

צלצול כלי נשק וצהלת הסוסים המאוכפים היו מבשרים מסע שוד נוסף. השודדים היו נעלמים בדהרה כשהם משאירים את שבויהם כבולים היטב באזיקים, ושומרים מועטים מופקדים עליהם. מסעות אלו היו מסתיימים ברוב מהומה כשחזרו השודדים לאחר לילות אחדים, דוחפים בקבוצה נוספת של אסירים המומים ומדוכאים.

על ר' יצחק הוטל לתווך בין האסירים לבין השודדים ולתרגם את השאלות והתשובות. הוא חש שמחובתו לנחם את האנשים המדוכאים ולעודדם, למרות שאף הוא שיווע לנחמה ולעזרה.

הבטחת חבריו, שהיתה בעיניו כה ממשית, הלכה ואיבדה את משמעותה; הזמן חלף וההצלה טרם נראתה באופק.

בלימוד התורה מצא ר' יצחק נחמה. הודות לרבו, החכם העדיף מנביא, שאמר וחזר ואמר לו בשעתו: **"רב חייב לדעת בעל פה חמש מאות דפי גמרא"** - היה בידו לשקוע בסוגיה, ראשו ורובו, ולשכוח את מצבו החמור. בכל ליבו ניסה להקל על האסירים את יסוריהם ובכך קיים מצוות חסד בגופו.

כך התנהלו ימיו של ר' יצחק בשבי.

"קום" - ניער מישוהו את כתפו של ר' יצחק השקוע בשינה. בחלומו שיחק עם ילדו הפעוט וסבור היה שהוא חש בידו החובקת של תינוקו. **"קום כבר"** שאג השודד לתוך אוזנו, והפעם התישב ר' יצחק ונפרד בצער מחלומו המתוק.

"מה קרה? מה אתה רוצה?"

"המנהיג קורא לך. בוא מיד."

ר' יצחק ניגש אל ראש השודדים ומצא אותו כבר לבוש כולו, מחלק הוראות לאנשיו. בכל ניכרה תכונה גדולה; האוהלים פורקו והועמסו על הסוסים, חבילות נארוזו.

ועתה ציווה הראש על ר' יצחק להעיר את השבויים ולהורות להם להתכונן לדרך. הוא לא הוסיף שום הסבר, אך ר' יצחק קלט רמזים לכך שמקומם נתגלה והם הוקפו על ידי צבא.

"אינני מבין", שמע שודד אחד אומר לחברו, "מדוע אנו נסוגים? הרי כלי נשק אינם חסרים לנו".

"אין ספק", השיב השני. **"אבל קרב כרוך באבירות והרי היס קרוב ולנו אניות העוגנות שם. אם ישחק לנו המזל והרוח תנשב בכיוון הרצוי נגיע לאי המסתור שלנו. להלחם נוכל גם מעל גבי הסיפונים"**.

"אני הייתי מעדיף להקדים התקפה..."

אבל השיירה יצאה לדרך. השבויים הרשו לניצוץ של תקווה להתעורר בקרבם. אולי תוליד אותם דרך זו אל החופש?

אך ספינותיהם של השודדים היו מוכנות להפלגה ומצוירות היטב, ובדרך לא חלה אף תקלה. אחד אחד הועלו האסירים לאניות המשוטות והושבו על כסאות. כל אחד נכבל לכסאו והם נצטוו להתחיל לחתור במשוטות. בקצב אחיד הורמו המשוטות והורדו, ללא הרף. האנשים לא יכלו לשוחח ביניהם ולא נפשו לרגע. כל הפסקה לוותה בצליפת שוט:

"קדימה, עצלים! לחתור! לחתור!"

ר' יצחק לא נמנה על תופשי המשוט ואף לא נכבל, מתפקידו היה לחלק את האובל לשבויים. הוא הסתובב בין האנשים כשלכל אחד מהם מזומנת על שפתיו מלת נחמה: "ישועת ה' כהרף עין", אמר וחזר ואמר. הוא השתדל, ולפעמים אף הצליח, להשיג לאסירים מנה נוספת של משקה או מאכל שניתנו במידה ובמשורה.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

הבגדה לצרפת

סיפור בהמשכים | פרק 7

○ **הקדוש ברוך הוא מצוה לפמליא של מעלה שיגדלו לראות איך שישאל עורכים הסדר הקדוש ומשבחים את שמו יתברך.** (זוה"ק)

○ **בכל לילה הקדוש ברוך הוא בגן עדן, ובגליל הסדר בין היהודים שעורכים את הסדר הקדוש.** (ישמח ישראל)

○ **הישמח ישראל זי"ע אמר מי שאינו מאמין שבגליל הסדר יכול רשע גמור להתהפך לצדיק גמור, הוא הרשע מהד' בנים שבהגדה.**

○ **זמן חרותנו לשון הנה, שבבכל שנה נתחדש ומתעורר אותו הארץ מהחירות קשיצא ממצרים.** (קדושת לוי)

○ **מי שאינו מהרהר בתשובה בליל הסדר סימן שנשמתו היא מהאנשים שמתו בשלש ימי אפלה.** (בית אהרן בשם זקניו רבי חיי"ק רבי אשר זי"ע)

○ **יש רגע אחד בליל הסדר שבו נכנסו ישראל במצרים אל האמונה השלמה וכו', וזה הדבר הוא נחמי גם לדורות, ואף עתה אם ישמר האדם את עצמו מתחילת הלילה ממחשבות זרות, רק יעמיק את שכלו במחשבות קדושות וטהורות עד שיעבר אותו הרגע, אזי יוכל לבא אל האמונה שלמה שבאו אז בצאת ישראל ממצרים, והדבר הזה הוא נחמי בכל שנה ושנה.** (החיי"ק רבי מנחם מענדל מרימנוב זי"ע)

○ **בליל הסדר דומים לכהן גדול הנכנס לפני ולפנים ביום הכפורים, ולכן נוהגים ללבש קיטל דגמת הכהן הגדל ששמש בגדי לבן.**

(מהר"ל מפראג)

לכון לשרף את העונות

אחרי שאדם חטא כל השנה ורוצה שבליל הסדר יכפרו כל עונותיו, חיב

לכונן בשרפת חמץ לשרף את כל העונות שלו, מיום הנולדו ומכל הגלגלים, ובפרט את כל החטאים של שנה זו... ולכן חיב לפני בעור חמץ להתנדות על כל עונותיו ולהתנדות על כל החטאים שעשה כל השנה.

(מורינו הרב שליט"א)

הטעימני טעם ליל הסדר

בכל ליל סדר יורדים מוחין חדשים שלא ירדו מעולם, ונפתחים ארבות השמים ויורדים בך ודבר, סוד "דבר" – "ודבר דבר" שהם נמשכו בני ישראל, מצעקותיהם וביכיותיהם, שכל הצועק לפני הסדר בפרט בשביעי האחרון "הטעימני טעם פסח", זוכה לאור מיוחד.

כמו שאמר מוהרנ"ת לר' נחמן מטרקטשין, שעשה לו סכה ואמר איזה טעם נפלא של סכה מרגישים כשבונים סכה, ענה לו מוהרנ"ת; ואיזה טעם נפלא מרגישים אם צעקו כל הלילה הטעימני טעם סכה.

כך, לאיזה טעם נפלא נזכה אם נצקק כל הלילות מעכשיו "הטעימני טעם ליל הסדר".

(מורינו הרב שליט"א)

עלינו נפל חובת היום

"ובקשתי ממך בני חביבי שתשמח בשמחת החג הקדוש אשר זכינו שהשם יתברך עשה לנו נסים באלה שהוציאנו ממצרים וקרע לנו את הים הכל בשבילנו,

כדי שגם אנחנו בדור הזה שהוא אני ואתה וכל האנשים שבטולטשין ופה ברוסל ושבכל ערי ישראל במושבותיהם שכלנו אלה אנחנו פה היום חיים, כלנו הם בני הדור הזה,

ועלינו נפל חובת היום הזה לשמח בשמחת קריעת ים סוף, אשר אז נתגלה אלהותו ואדנותו וממשלתו של האין סוף בעל הרצון יתברך בהתגלות נפלא ונורא אשר לא היה כמוהו עד אשר ראתה שפחה על הים וכו' ועוללים ויונקים אמרו: "זה אלי ואנוהו".

שמח בני בשמחה זאת, אשר זכית להאמין בזה על כל פנים ולהיות בכלל ישראל עם הנבחר אשר בשבילנו עשה את כל הנסים האלה, ובאם לא היה מסתכל על הטוב שבנו לא היה עושה לנו נסים כאלה, כלל הדבר חזק ואמץ להיות אף שמח תמיד בכל יום...

(עלים לתרופה - מכתב ס"ז)

שמחה גדולה שלא בדרך הטבע

והנה בשני ימים טובים הראשונים של פסח, זכני השם יתברך לשמחה גדולה מאד ברכוהו ומוחולות, שמחה גדולה מאד בעזרת השם יתברך... ושמח עמנו אז הרבה, גם עוד שני אנשים היו שם גם ר"ש הבעל הבית בעצמו רקד הרבה בעזרת השם וגם ספרתי כמה נפלאות מרבנו זכורנו לברכה,

ותהלה לאל שמחנו הרבה בעזרת השם יתברך בימים אלו ורבי מנדיל שהיה עמי כל הדרך שמח הרבה מאד, ורקד הרבה מאד, עד אשר תמהו כל הרואים מהיכן הוא רוקד הרבה כל כך שלא בדרך הטבע. (והם לא ידעו מההוא רוחא דנשב בשית פרקין וכו' שמשם נמשכין המחאת כף אל כף ורקודין כמבאר בהתורה ואלה המשפטים סימן י' ע"ש)

(ימי מוהרנ"ת – ח"ב ס"ט)

אור הפסח

פרש פעם בצחות רבי שמואל שפיא ז"ל את המשנה: 'הפסח' – בגימטריא

"נחמן".

'אינו נאכל אלא בלילה' – שאז עקר העבודה – שבעבודת ה' כמובא בספר שיחות הר"ן.

'ואינו נאכל אלא צלי' – מלשון 'צלותא ובעותא' לשון תפלה.

'ואינו נאכל אלא עד חצות' – שבו תלוי הכל וממנו התחלת כל העבודה. (ששי"ק ח"שנ"ה)

פאן דר יהודי!!!

בתחלת בואו של רבי משה ליב מסאסוב להסתופף בצל רבו הקדוש ר' אלימלך מליז'ענסק, כבד אותו רבי אלימלך לומר בשלחנו דבר תורה. הדבר היה בשבת קודש פרשת בא,

ורבי משה ליב פתח ואמר: "בפסוק (שמות י"ב) **נאמר "ואמרתי "זבח" (שמות י"ב) פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל וגו',** ויש לדיק האיד שניד לומר על הקדוש ברוך הוא אשר מלא כל הארץ כבודו ולית אתר פנוי מיניה כי פסח מבית לבית? עוד קשה אם מדבר אכן בדלוג מבית מצרי אחד לבית מצרי שני תוך כדי פסיחה על הבית היהודי שבאמצע היה צריך לומר 'אשר פסח מעל בתי בני ישראל'?

אלא הפרוש הוא תרץ רבי משה ליב: שפאשר עבר הקדוש ברוך הוא כבכול בין המצרים הטמאים ועובדי הגלולים והגיע לבית יהודי החל הקדוש ברוך הוא כבכול לרקד מרב שמחה, וכפרש רש"י שם: **ו'פסח' - דרך דלוג**

וקפיצה' - ולומר "פאן דר יהודי פאן דר יהודי" והינו 'אשר פסח על בתי בני ישראל' ולא מעל, כלומר הקדוש ברוך הוא שמח ורקד על כך שפגש בית של יהודי!

תוך כדי דבור התלהב רבי משה ליב עד לאחת, קפץ על שלחנו של רבי אלימלך והחל ללגל ולרקד באש קודש מתלקחת כשהוא מזמר בהתלהבות עצומה: **"פאן דר יהודי פאן דר יהודי"---**

החיות האמונה

לכל חג וחג סגולה משלו להשפיע על המכין עצמו כפי שמכין את עצמו לקבל את השפעת הנשפע באותו חג, ומה שיצטרך האדם לעמל במשך השנה על אותו שפע והארה יכל בנקל לקבלה בכל מועד ומועד, היות השפעת המיוחד לאותו מועד חוזר ונשנה בכל מועד כבלימים ההם בזמן הזה.

בימי אלול מכינים אנו עצמנו לקראת ראש השנה - יום הדין והיראה, ואכן כפי ההכנה בימי האלול משפיע מועד ראש השנה וראת שמים שזהו מהותו של יום לכל ימי השנה, ובנקל יותר לזכות לזה ביום הזה מהרבה יותר לו יטרח ונעמל על כך ביתר זמנות השנה. וכמו כן לקנות השמחה בעבודת ה' כסגולה, נקל הוא לקנותו בחג הסוכות זמן שמחתנו. קצין התורה בחג השבועות. חג הפסח מסגל להשפיע בעצמה רבתי שפע של "אמונה".

הגאון הגר"י לוינשטיין זצ"ל היה אומר: **"בפסח יש ללעס אמונה", כלומר לשון ולטחון את נסי מצרים המפרסמים עד כדי לחוש אותם על עצמו כאלו והוא יצא ממצרים.**

(משפטי ישראל)

שביעי של פסח

והנה דרפנו תמיד בברסלב להתפלל ביום שביעי של פסח בבקר השכם מאד, מעלות השחר ממש כאשר נוהגין כל זרע הבעל שם טוב זכורנו לברכה והנולדים עליהם.

(ימי מוהרנ"ת – ח"ב ע"א)

רבונו תפס והחזיק פעם במצה בפסח,

ואמר: כשאוחזים מצה בידי אוחזים אלקות בידי.

"אז מ'האלט מצה אין דער האנט האלט מען גאט אין דער האנט".

(שיח שרפי קודש - חלק ב נא הלכה ג)

לא יישן שומר ישראל

הגיע אסרו חג.

"אין סכוי, למה שיהיה סכוי?" - סברה בת אחת.

"הם בודאי לקחו את הזין שרף נחד עם החביות, אין לנו למה לחזר!" אמרה אחרת.

"ויבכל אפן" - סברה האם - יש איזה שהוא סכוי שנמצא את החביות הריקות.

שיכורי ליקובא אולי לא התאפקו ושתו מלא לוגמיהם את הזין שרף על החוף.

משפחתו של רבי קאפיל נצאה אל חוף הנהר, בתקנה קלושה למצא חביות מתגלגלות ומחם להתחיל את פרנסתם מחדש.

העגלה התקרב אל החוף, משהו משנה קדם את פניהם, חבורת גויים נסערת, מנופפת בידיה. רבי קאפיל נרד ראשון, סטאף וולדימיר עצרו אותו, עיניהם זועמות.

"אוי, קאפיל! מה החכמה לבער חמץ באפן כזה, לא חשבנו, לא חשבנו שפכה תתנהג, חלילה יהודי יקרא!"

רבי קאפיל נאלץ דם, זוג הגויים האלו נותנים לו מוסר; מה פשר המהמלה הזו?

"מה קרה?" - שאל.

"מה הרבונתא, מה?" - צרח סטאף. ולדימיר דרד על רגליו, רמו בעיניו אד מאום לא עזר, תאות האיש שלא באה על סיפוקה התירה את חרצובות לשונות.

"- - - אז תכנונו ולדימיר ואני שאף אחד לא יקנה ממך חמץ ואנחנו, קדם כל, נשתה חבית שתים ואחר כך נחזי הכל, נהיה עשירים אבל אתה, מה פתאום שלחת אותו, מה פתאום? הרי אתם היהודים מפקירים את החמץ שלכם בפסח, זה נקרא להפקיר? אה?"

"את מי שלחת?" - שאל רבי קאפיל בקול מפתע. הוא לא הפתע מספורו של סטאף.

"שלחת שומר, שר צבא וחבר בידו" - צרח סטאף. השומר הזה סובב מסביב לחביות יום ולילה, שבוע ימים. עכשו, רק חזרה, הוא נעלם..."

שקעו רבי קאפיל, אשתו ובנותיו את הדברים, שקעו והשתוממו, העגלה המשיכה בנסיעתה מטרים אחדים וכל החביות התגלו מול עיניהם, שלמות ושמות מלאות מזן אל זן, לא חסר בהן אפילו קורטוב!

חי שקד שומר מן השמים ויהי הדבר לאות ומפתח.

חביות הפלא החזרו אחר כבוד למרתפיו של רבי קאפיל והשמחה הייתה גדולה, הייתה זו שמחה בקרבת האלקים בה זכו.

לימים זכה רבי קאפיל וארס את בתו המצוינת, אותה פת זכתה והיתה לאמו של ה"חונה הקדוש" מלובלין.

את הספור הזה נהג הצדיק רבי חיים אלעזר ממנוקאטש לספר ביום שישן פורים, יומא דהילולא של הצדיק רבי קאפיל מליקובא. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

אשר לי, כך יוכלו לזכות מן ההפקר בכל חביות הזין שרף."

האם לא האמינה למשמע אנהיה.

אולם בסופו של אותו ערב, כשהיה הבית כשר ונוצץ ומרקי העוף כבר בעצמו בקדרות, והדגים שטו בין הגזרים, נדעו רבי קאפיל ואשתו כי בפסח הזה עתידים הם להיות נקים מנקסיהם.

"נסיון גדול התגלגל לפתחנו" - אמר רבי קאפיל לרעייתו - הנסיון שיוכיח לנו ולרבונתו של עולם האם מוכנים אנחנו לאהב אותו בכל מאוננו, בכל אשר לנו. קולו התלהב ועניו נצצו כמרגליות - ואנחנו נעמד בנסיון הזה. הבה נעשה זאת באהבה גדולה, בשמחה עצומה!"

וכך היה.

בערב פסח לקח רבי קאפיל עגלה, נסע אתה אל מרתפי הענק שלו. משרתיו הטעינו את העגלה במאות חביות כבדות, רים כבד של זין שרף טוב התפשט באויר ונדג את הנחירים. העגלה התנדדה תחת המשא הכבד. זוג המשרתים הציצו ברבי קאפיל, מה פשר העסקה הזו בערב החגיגה לאן עליהם להוביל את המטען היקר?

"לנהר!" - צוה רבי קאפיל.

לנהר - הדנהה התשובה. האם סירה מוכנה בנהר? האם מישוה עומד וממתין על החוף כשארנק תפוח בידו והוא אמור לקבל את השחורה.

הנהר היה ריק, חופו היה שומם, מטיבי הראות היו מבחינים בצלליות נסתרות העוקבות אחר הנעשה. סטאף וולדימיר שפשו דים בשמחה עצומה.

התכנית מתנהלת בדיוק כפי המתוכנן - לחש ולדימיר - "אל תדאג סטאף, אנחנו נהיה הראשונים, אנחנו נהיה עשירים, העגלות מוכנות".

המשרתים הפסיקו לשאל שאלות, דעתם של אדונים השתבשה עליו, אין להם מסקנה אחרת. חביות הורדו, הניחו בחטף על החול והעגלה שבה לעגרה כשעל פיה זוג משרתים המומים ויהודי אחד שמח וזוחל כפי שלא היה מקומו.

"כל חמירא וכו'.. לבטל ולהוי הפקר פעפרא דארעא" - הכריז רבי קאפיל באותו ערב וכל פלו אומר שירה.

"זכיתי לקיים מצות בעור חמץ כפשוטו ממש!" - צהל - "לא יראה ולא ימצא בכל גבולי".

ימי החג עברו מתוך שמחה והתרוממות רוח, שום מחשבה על העתיד, דאגה על שדוד הבנות, על הפרנסה, על הלחם לאכול והפגד ללבש. רק אהבה גדולה למי שאמר ונהיה העולם.

ריח רענן עלה מביתו של רבי קאפיל מליקובא.

חביות התברדו בבנות חרוצות ויראות שמים ומהלך הנסיון התקדם בצעדי ענק. אחת חבטה את חביות, שניה שפשה את הקדרות, השלישית קרצה את הרצה והרביעית הייתה עסוקה במטבח הכשר בהמלחת העופות.

רבי קאפיל נכנס לבית, צל הלך על פניו. האם הבחינה כי פניו של בעלה אינם כתמול שלשום. היא נגבה ידה בסינרה, תקנה כוס חמין, צרפה מעט ותפנינים כשרים לפסח והגישה לבעלה.

"דאגה בלב איש ושיחנה" - אמרה בנעם.

"האם קרה משהו לחביות הזין שרף?"

רבי קאפיל נענע בראשו לאות לא, בכוס החמין לא נגע, רענתו נשמה לרוחה. היא דעה כי בעסקה האחרונה רכש בעלה המוני חביות זין שרף בכל פספו. מרתפיו היו מלאים וגדושים ופיסיו כמעט ריקים, לאחר פסח, כך תכנן, עתיד הוא למכר את הזין שרף במחיר גאה ולהכפיל את הונו.

"יודע אני כי בנותינו בגרו" - אמר לה לפני יומיים בקול שמח - "מן החביות האלו מתכנן אני להפריש עבור הנדונה, חפץ אני בחתנים תלמידים חכמים!"

חביות בסדר. נרצעה האשה, מה אם כן לא בסדר?

"האם חש אתה שלא בטוב?" - נחרדה לפתע.

"אני בקו הבריאות" - נענה רבי קאפיל בהרהור, רק ש... משהו אחד, ומשנה מתרחש עמי נדמה לי שעליתי על..."

"מה קרה?" התחננה האשה - "אנא ספר לי".

"בשרתי במעונו של סטאף, הגוי אליו אני פונה בכל שנה בבקשה שיקנה את החמץ שלנו, סטאף סרב. "סרבני" לא הבינה האשה. "האם סטאף הוא הגוי היחיד בליקובא, מדוע לא נסית במקום אחר?"

"נסיתי, פניתי לולדמיר, לאלכס, לסטפן, לסטיניסלאב. כלם התחמקו מפני!"

"נסה אצל גויים אחרים, הרי כל רכושנו טמן בחביות הללו". נבהלה האשה.

"כך אכן אעשה", קם רבי קאפיל ממקומו, כוס החמין נותרה מיותרת.

"מפל מקום, לבי אומר לי שלא אמצא אפלו גוי אחד שיהיה מוכן לקנות את חמצי".

"מדוע?" - שאלה האשה. מזוית עינה סקרה את בנותיה העסוקות, האם יודעות הן שצל כבד נפתח זה עתה על הנדונה שלהן?

"יש לי בסיס לחשב שכל גוי ליקובא התארגנו ביניהם לסרב לי. הם יודעים כי יהודי חרד ושומר מצוות אני ואהיה מוכר להפקיר את כל

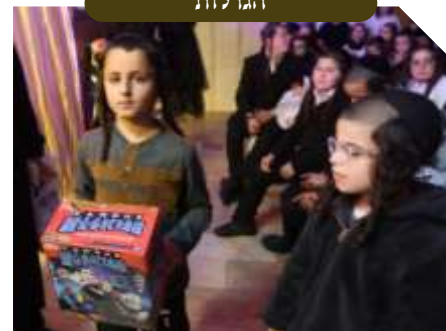
אבות ובנים ביום הפורים

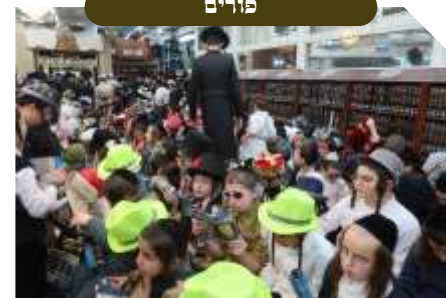
העגה

הגרלות

פורים

בעין העדשה

פורים

תהלוכת פורים רב

מסיבת פורים

רזאים ניסים

היה לי מבחן קשה מאוד בהלכות שבת. למרות שהיה לי מאוד חשוב לעבור את המבחן בהצלחה, בתקופה של המבחן לא הצלחתי לחזור מספיק על החומר. הרגשתי שהסכויים שאצליח במבחן אינם גבוהים.

היה לי רצון עצום בכל זאת להצליח במבחן, **הבטחתי צדקה לילדי הצדיק כמנין מבחן (100)**.

כאשר הגיעו הציונים הופתעתי עד מאוד, לא די שהצלחתי במבחן, אלא גם היה לי את הציון הגבוה ביותר בקבוצה שלי, אף יותר מאלו שהתכוונו רבות למבחן.

היה זה ביום חמישי, נסעתי בנסיעה בנעירונית כשתפילין רבינו תם עימי. רק כשירדתי קלטתי שמרוב טרדה לא שמתי לב ושכחתי את התפילין באוטובוס.

במקום, הבטחתי 500 ₪ לילדי הצדיק, הלכתי העברתי את הכסף למשיג ר' נפתלי ביק. ובלב הייתי רגוע ובטוח שהכל יסתדר.

בררתי את הטלפון של האבידות בחברת אוטובוס, למחרת יום ו' התקשרתי לחברה, עונה לי פקיד, ספרתי לו על האבדה. הוא אומר לי תשמע, מחלקת האבידות לא פתוחה ביום שישי, אני אחראי על המחלקה הזאת ובמקרה (בהשגחה!) נכנסתי לכמה דקות.

תגיד לי איך נראה התפילין שאבדת, אם אמצא את זה מיד ותבוא תוך כמה דקות אני אחכה לך כאן.

ברוך ה' הוא מצא את התפילין "מול העיניים" - כלשונו, וחיכה לי בסופו של דבר 45 דקות ...

כבר תקופה שהרכב עשה לי בעיות, אולם בכל פעם הצלחתי איך שהוא להתגבר על זה.

ביום הפורים יצאתי לנסיעה ארוכה עם תוכניות גדולות, אולם באמצע הנסיעה בשום-מקום, באמצע כביש סואן הרכב דמם לחלוטין. לא עזר כלום. הפעם הרכב הלך, המנוע לא נדלק, כל מה שעשיתי וניסיתי לא עזר, המנוע הלך.

עצרנו באמצע הדרך והתחלנו לשבור את הראש מה לעשות עם הרכב ומהיכן להשיג רכב חילופי, היה לי קשה מאוד לאבד את כל יום הפורים סביב הרכב שניזק.

פתאום התנוצץ לי רעיון להבטיח צדקה לילדי הצדיק כמנין רכב (222), בשביל שהרכב יחזור לנסוע כרגיל.

לאחר ההבטחה עליתי שוב על הרכב וניסיתי עוד פעם להדליק את הרכב, ו--- לא יאומן! **הרכב הגיב ונדלק מיד ללא שום מאמץ**, כאילו לא קרה דבר....

כבר עבר כחודש והרכב שכל יום שני היה עושה לי בעיות, עובד בצורה חלקה ללא שום בעיות ותקלות ברוך ה'.

כשהרב הקדוש רבי חנה מקאלשיץ היה עדיין ילד כבן ג' שנים ראה את זקינו הרב הקדוש משינאווא זי"ע לובש הקיטל להתקיעות בראש השנה, פנה לאמו ואמר לה **שהסבא הולך לאכול כרפס**.

כששמע זקינו דבריו אמר דכוון בדבריו אל האמת כי **כוונת התקיעות בראש השנה היא כמו כונת אכילת כרפס בליל הסדר**. והגם שחונה"ל לא כוון לזה, מכל מקום ממה שכוון אל האמת סימנא מילתא שעתידי להיות גברא רבא. (זה סימן שיגדל לאדם גדול)

פעם אחת ביקש הרב הקדוש מבעלזא זי"ע לאחד מנכדיו שיאמר קדש, והילד התבייש וסירב לומר, והרב הקדוש מבעלזא ביקשו שוב ושוב שיאמר **"קדש, נו, קדש, קדש"**, אך לא הועיל,

והנה לפתע קם איש אחד שחשב שמתכוון שרוצה שיאמרו קדש, ועמד על ספסל והתחיל לומר קדש, (יתגדל ויתקדש שמיא רבא) וכל הקהל פרצו בצחוק, וכשהבחין האיש שצוחקים ממנו התבייש מאד וברח משם, והרב הקדוש מבעלזא ציוה שילכו לחפשו ולהחזירו, ואמר **שברוב תמימותו פעל הרבה למעלה**.

אחד שאל את הרב איך עשיר פלוני שנודע לקמצן גדול אומר **כל דכפין ייתי וייכול**. ענה לו הרב שתלך ותעמוד תחת דלת ביתו ותשמע שאחר שאומר כל דכפין ייתי וייכול עומד בנו ושואל אותו מיד **אבא מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות!** ואביו עונה לו **עבדים היינו לפרעה במצרים, ומה פרעה גוזר ואינו מקיים אומר ואינו עושה אף אני כן**, ומה שאני אומר היא רק מן השפה ולחוץ. (מעדני אהרן)

הרב הקדוש רבי יצחק אייזיק מזיזטשוב זי"ע שלח את בניו אל הרב הקדוש רבי אליעזר מדזיקוב זי"ע, וציוה להם לשאול אותו למה כל הדברים שנעשו זכר ליציאת מצרים הם במספר 4, כגון 4 כנפות בציצית, 4 כוסות, 4 פרשיות בתפילין, ולמה מצות יש רק שלושה מצות. **ותירץ להם שבשביל זה שוברים את המצה של האפיקומן לשניים שהיה גם כן 4 מצות**.

(הה"ק רבי אליעזר דזיקוב"ע זי"ע)

שאלו את הרב הקדוש רבי פנחס האראוויץ זי"ע (נבטח"ס הפלאה, אחיו של הה"ק רבי שמעלקא מניקלשבורג זי"ע) למה רק בפסח שואלים מה נשתנה, ולא בסוכות, שאז עושים גם דברים תמהים שיוצאים מהבית להסוכה?

ענה להם שבחג פסח שהיהודי מסדר לעצמו שלחן ערוך וכלים נאים, ונוהג מעשה עשירות ושררה, תמהים ושואלים מנין בא ליהודי היושב בגלות המר דברים כאלו, אבל כשיוצא מביתו לסוכה רעועה, שזה דבר רגיל עכשיו בגלות המר, אין שום מקום לתמוה למה עושה כן.

יש לומר **קדש ורוחץ**, כשהאדם מקדש ורוחץ עצמו מהעבירות צריך לקבל על עצמו ב' דברים

(א) **כרפס**, ר"ת **כ'לל ר'אשון פ'ה ס'תום**.

(ב) **יחץ מגיד**, שיחלק דיבורו, שכל מה שרוצה להגיד ולדבר יאמר רק החצי.

(הה"ק ר"י מרחמסטריווקא זי"ע)

לחשקיע פאר א פארעמער

דבר זה יקרה
ביום הזה
אשר יבנה
המזבח
הזהב

מורינו
הרב
שליט"א
בברכה
היסטורית:

בכל דור ודור חוב אדם...

סוד קיומו הנצחי של עם ישראל ממון במצוות הפסח:

הצדיק בבן

בנינו ערבים בעדינו: דווקא בפסח, נתחזק כולנו בקיום מצוות היום, יחד נתמוך כולנו ביתר שאת וביתר עוז בסוד קיומנו: ילדי הצדיק' העומדים על משמר התורה והתפילה מידי יום ביומו במשך כל ימות השנה, ...**ולמען תספר באזני בןך ובן בןך**

בשבתות של

318

לחודש

תזכו ל'פרנס השבת', בו התפילות יוקדשו עבורכם ועבור יקיריכם

בשבתות של

148

לחודש

תזכו ל'פרנס יום', בו התפילות יוקדשו עבורכם ועבור יקיריכם

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק'

**אשראי טלפוני
ומענה אנושי**

חיינו עכשיו: 02.532.532.4

**לידי
המשגיח**

הרב נפתלי ביק הי"ו
052.715.6621

**בנדרים
פלוס**

כתבו בחיפוש:
ילדי הצדיק

**בהוראת
קבע**

קוד מוסד
27397
על שם
"ילדי הצדיק"

**בהעברה
בנקאית**

בנק מרכנתיל 17
סניף 621
חשבון 099930
על שם "ילדי הצדיק"

